

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 19.06.2013. ГОДИНЕ**

Председник већа: Данас је 19.06.2013. године, 09 часова и 37 минута. Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету К-По2 53/10 у кривичном поступку пред Одељењем за ратне злочине, Вишег суда у Београду, против опт. Илије Јуришића, због кривичног дела из члана 148 став 2, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр.5/04 од 09.11.2007. године, а која је измењена поднеском од 18.09.2009. године.

Поступајуће веће је у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на данашњи главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-оптуђени Илија Јуришић,

-браниоци Ђорђе Дозет и Вања Дозет,

-сведок Благоје Станкић.

Није приступио сведок Митровић Срећко који се дана 18.06.2013. године јавио Служби за помоћ и подршку оштећенима и сведоци и изјавио да има јаке главобоље, да ће настојати да приступи у суд у предвиђеном термину уколико се његово здравствено стање не погорша. У међувремену нам није јавио разлог зашто се није појавио, нити се јавио Служби за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима, могуће да ће у међувремену приступити али сад тренутно имамо ову информацију.

Како су испуњене све процесне претпоставке, те су се стекли услови за наставак главног претреса, веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

Главни претрес се наставља испитивањем сведока.

Констатује се да се врши аудио снимање претреса и препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Главни претрес је јаван.

Може да уђе сведок.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ СТАНКИЋ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Благоје Станкић: Добар дан.

Председник већа: Благоје Станкић, је ли тако?

Сведок Благоје Станкић: Јесте.

Председник већа: Господине Станкићу, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која вас, односно вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок Благоје Станкић: Јасно.

Председник већа: Ви сте овде дужни да положите заклетву, имате пред собом текст заклетве па прочитајте само.

Сведок Благоје Станкић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Хвала. Што се тиче Ваших личних података Ви сте их дали 22.06.2009. године, да ли има неких измена у личним подацима, име, презиме? Нема?

Сведок Благоје Станкић: Не.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок упозорен, опоменту, заклет.

На овом претресу 22.06.2009. исцрпно сте дали свој исказ, знате зашто сте овде позвани у вези догађаја сте већ и тада од стране другог председника већа упознати о чему се овде ради тако да не морамо да понављамо. Да ли остајете при свему ономе што сте тада рекли? Има ли нешто да се дода, да се допуни?

Сведок Благоје Станкић: Ништа посебно допунити, остајем.

Председник већа: Ништа. Остајете значи при свему?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Председник већа: Како сте Ви предложени од стране Тужилаштва као сведок да се поново испитате, прво ће Вам питања постављати тужилац. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Заменик тужиоца Милан Петровић. Господине Станкићу, ја ћу Вам поставити неколико питања да до краја разјаснимо неке за овај предмет важне чињенице. Говорили сте 22.06.2009. године о томе да сте пре овог критичног догађаја од 15. маја 1992. године били заједно на дежурству са Илијом Јуришић, је ли то тачно?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Такође сте тада говорили и помињали смене које су по вама трајале 12 сати, ако сам ја то добро израчунао.

Сведок Благоје Станкић: Јесте.

Заменик тужиоца: И да сте Ви радили у четвртак, дакле непосредно неки дан пре тог 15. маја заједно.

Сведок Благоје Станкић: Од седам ујутру до седам увече.

Заменик тужиоца: Од седам до 19, па је онда долазио петак, која би то смена била?

Сведок Благоје Станкић: Од 19 до 07 на суботу.

Заменик тужиоца: А да ли се сећате кад сте споменули тада тај четвртак који је то датум био?

Сведок Благоје Станкић: 14. мај.

Заменик тужиоца: 14.?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Ако сте ви били заједно у смени 14. маја да ли би по неком редовном току ствари требали да будете заједно и 15. маја у истој смени?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли знате шта се догодило да дође до те промене?

Сведок Благоје Станкић: Не, апсолутно. То је неко други одређиво смјене вероватно.

Заменик тужиоца: Ви сте били, како сте тада говорили у полицијској станици тамо где је био тај штаб, па кажете да су дошла три лица у цивилу, да сте двојицу знали из виђења, а тог трећег нисте и из овог вашег сведочења од 22.06.2009. године разумео сам да Ви тада сазнајете да војска треба да изађе.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли сте тада то сазнање добили или сте имали раније и кад?

Сведок Благоје Станкић: Тад, баш тад. Не, не, само из медија да је нека одлука донешена да се војска али до 18. маја да изађе комплет, али тај 15. тад сам сазно увече да треба да излази.

Заменик тужиоца: Такође тада сте сведочили да се један од те тројице обратио начелнику Меши Бајрићу са питањем „Меша, јел идемо“?

Сведок Благоје Станкић: Да, да.

Заменик тужиоца: Та реченица „Меша, јел идемо“ какав закључак Ви из ње изводите да они већ раније имају неки договор или да тек треба нешто да се договарају?

Сведок Благоје Станкић: Претпостављам да треба нешто али нисам у току ни тад био, намере куд иду, шта, једноставно људи се обраћају њему као првом човјеку и каже „Јел идемо по договору“, е то је то било. Он одустаје и предлаже мене. Ја сам онда тад први пут питам „а где се иде“, каже „Примопредаја касарне, идемо горе у касарну“. Ја то прихватам сасвим нормално и на крају ми је и драго било да у том неком договору они излазе, прва примопредаја, ништа страшно још увијек за мене то није било.

Заменик тужиоца: Ви сте такође тада и сведочили да први пут видите Мешу Бајрићу у униформи маскирној.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је то било приликом доласка ова три лица или је то било касније када сте се ви вратили из касарне о којима сте такође сведочили да тражите пратњу?

Сведок Благоје Станкић: Не, не, кад сам ја дошо мало раније у ту смјену, нешто спонтано ме ајде да идем раније, тад сам га затеко у униформи.

Заменик тужиоца: Значи и пре овога догађаја када су дошла три лица из општине?

Сведок Благоје Станкић: Неких пола шест отприлике увече, тако некако, мој долазак, онда сам га затеко у униформи први пут, иначе до тад није носио ту маскирну униформу.

Председник већа: Само гласније, нећете се чути. Хоћете да седнете?

Сведок Благоје Станкић: Мало ме кољено.

Председник већа: Имате проблем са коленом, ако можете само столицу? Има, седите онда.

Заменик тужиоца: Ви сте такође сведочили о томе да сте са ова три лица и њиховим возачем и њиховим возилом отишли у касарну и код потпуковника Дубајића где је одмах започео разговор између Дубајића и Енвера Делибеговића о томе да ли ће бити безбедан излазак колоне или неће, па сте тада говорили да је Дубајић Енверу

говорио „Енвере, ви оћете да нас нападнете“, а да је Енвер то негирао говорећи „Нема говора, па договорили смо се“, можете ли мало детаљније још око тог разговора између Енвера и Дубајића, које су још речи, реченице, ако се сећате тада упућиване један другом или ако не можете да се сетите тих реченица да ли је тај разговор био вођен у смислу да се већ може закључити да се већ и раније разговарало о том изласку између њих двојице или неких других људи?

Сведок Благоје Станкић: Па баш разговор је текао мало неуобичајено обзиром да ми ко делегација идемо да извршимо примопредају касарне, оно сусрет два човека Делибеговића као начелника Штаба ТО и првог човека касарне је вођен оштро, жучно и са великом дозом неповерења. С једне стране Дубајић према својим неким сазнањима примећује да ће бити нападнут, а Енвер, по моме онако мишљењу, човек негира и њему објашњава да то није истина, да он има с људима неку везу, то су ти односи. Овај каже па ви сте већ пуцали на горе неког војника, ранили, на Козловцу, то је једно узвишење изнад касарне. Енвер каже „па није тако Дубајићу, па ево ја ћу, ја сам с тобом“ и тако у том разговору сам закључио да није добра ситуација, а шта је ту је сада.

Заменик тужиоца: Осим тог пуцања и рањавања војника које Дубајић помиње.

Сведок Благоје Станкић: По изјави Дубајића.

Заменик тужиоца: Је ли Дубајић помињао још неке разлоге због чега не верује да ће бити безбедан излазак?

Сведок Благоје Станкић: Па ето спомиње ону једну колону у која ја нисам, ја сам баш припремајући се за ту ноћну смену буквално спавао тај дан поподне од неких два-три сата, споменуо му је и то да сте ми вратили са Брчанске Малте, да ви припремате напад и ето тако су се водили разговори између њих двојице, овај прича своју причу, овај своју, атмосфера мучна, жучна, тешка, страх је већ присутан код свију, шта даље, како даље и тако. Они праве компромис да ће Делибеговић са њим заједно сјести у возило и изаћи из касарне и овај прихвата и онда на мој лични предлог да мало стишам ситуацију, да умирим, јер мени Дубајић чак не зна ни име, ја сам у униформи, нити зна ко сам и шта сам. Ја кажем ако ја могу преко Меше издејствовати возило једно, два, да покушамо са полицијском пратњом ту колону извести, формирати. Не. Ми смо дошли да пратимо, не да формирамо, ту је војска унутра која ће вероватно редослед возила подесит да изађу. И он је мени дозволио Дубајић са неком минутажом каже „Имаш 15 минута рок“. На првог на ког ја наилазим, наилазим на шефа полиције Бајрића и њему лично кажем „шефе, Дубајић тражи пратњу“ па каже „ајде идите пратите“, буквално у некој журби не оспорава, не забрањује него каже „ајде нађи једног полицајца, узмите ту пратите“, то је тако било и на првог на ког ја наилазим наилазим на колегу Митровића који је имо неку улогу ОБЛ-а, то је обезбеђење личности и објеката и има са собом службено возило, односно дужио је и онако као колега ја нисам бирао Срећка што ја њега волим или симпатишем него што ми је био при руци и кажем „Срећко, ајмо у касарну да пратимо војну колону“. Пошто је он искусан полицајац, а оспособљен, сви ми то смо радили икс година, ја њега постављам на чело. Ушли смо ја мислим на прву капију, изашли на другу, али није сад, не могу се детаља, можда смо изашли на ту прву капију али није то ни битно. И дошо сам и њему кажем „Иди напред, упали ротацију и приближи возила једни другим да буде што краћа колона“ у преводу да се не растегне пуно. Ја чекам формирање те колоне у неким предњим возилима да ли је то било пето, шесто по реду, неко рече, Дубајић и Енвер у једним колима сједоше.

Заменик тужиоца: Добро, Ви сте о томе сведочили, него ја бих желио још да се вратимо на та збивања у канцеларији код потпуковника Дубајића. Да ли су том разговору између Дубајића и Делибеговића били присутни и ова друга два лица?

Сведок Благоје Станкић: Јесу, не само два.

Заменик тужиоца: Да ли су се они укључивали у тај разговор у смислу да су подржавали било једну или другу страну?

Сведок Благоје Станкић: Па ја сам стеко дојам да нису они били некакви агресивни, они су се слагали и у једном и другом дјелу ове двојице кад их спомињемо кључна Дубајић и Делибеговић, да су се сврстали на једну страну. Имо сам осећај да је и њима стало да се то заврши, ајде условно на неки миран безбедан начин, бар сам ја тако схватио и разумио ту причу, јер на мој предлог да идем издејствовати два полицијска возила чак су они подржали сви и каже „одлична идеја, ајмо то ако можемо“ и тако.

Председник већа: Можете ли само мало ближе микрофону и мало јаче, не чују горе, не могу да скидају транскрипт.

Сведок Благоје Станкић: Може, може.

Заменик тужиоца: У разговору између Дубајића и Делибеговића ту тада да ли је било разговора о томе да и та три представника из општине буду у колони и како и како је уопште дошло до тога да и они буду у колони?

Сведок Благоје Станкић: Па они су са тим прихватили опцију, по мени лично, да немају ништа против да буду у колони и да изађу с тиме допринесе некој гаранцији да ће то бити безбедно, бар ја говорим мој закључак, баш лично мој. Са мном је лично у колима био садашњи градоначелник, тадашњи секретар општине Тузла Јасмин Имамовић, који није уопште мени давао...

Заменик тужиоца: А овај трећи је ли он био са вама?

Сведок Благоје Станкић: Он је вероватно био са Енвером, то је његов неки, ајд условно, колега, лични пратилац и возач, они су са Енвером били, а са мном је само био овај Јасмин.

Заменик тужиоца: Јасмин Имамовић?

Сведок Благоје Станкић: Да, као сувозач мени.

Заменик тужиоца: Добро, е сад да се вратимо на та догађања око покретања колоне и где сте ви ушли у колону?

Сведок Благоје Станкић: Па знате како кад се колона прати, неко је напријед, неко позади, јел, то је класична полицијска пратња одређене колоне возила или личности. Како сам ја упо сад у средину ни сам себи не могу да објасним, фактички ја сам био у средини колоне, а из ког разлога зато што ме неки од официра тих, да ли су

они активни или резервни ја их нисам ни питао, дословице пошто ми не зна име, зна да сам полицајац, каже „Брко, идемо, колона је формирана“. Шта ми је било, упали кола, крени. Прије кретања долази један наш функционер и онако мало изненађен пита мене откуд ја овде, па нисам ја ни објашњавао што сам ја ту јер не полажем њему рачуне, мени је шеф одобрио, односно Дубајић.

Заменик тужиоца: Ко је то био?

Сведок Благоје Станкић: Бркић Мухамед.

Заменик тужиоца: Ви сте о њему говорили.

Сведок Благоје Станкић: Молим?

Заменик тужиоца: Како се зове тај функционер?

Сведок Благоје Станкић: Бркић Мухамед.

Заменик тужиоца: А да ли он има овлашћење по хијерархијској комбинацији у полицији да вас пита откуд ви ту?

Сведок Благоје Станкић: Па није проблем што он мене пита, он је фактички био други човек, заменик Барјића, него ако ми је одобрио први не могу сад њему објашњавати ко ми је одобрио, ваљда су реко у сагласности, ваљда зна да сам ја ту, а испада да он не зна, да ли му нису рекли или нису хтели или нису, то ја не улазим у то.

Заменик тужиоца: Добро. И ви сад крећете у колони, говорили сте о томе да у вашем возилу имате радио станицу.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: Ви на тој фреквенцији на којој је та станица.

Сведок Благоје Станкић: Радила.

Заменик тужиоца: Јесте, слушате комуникацију која се обавља на тој фреквенцији и ако можете мало детаљније о томе шта се чује на тој радио станици?

Сведок Благоје Станкић: Па прва комуникација на УК вези је била управо од стране Бркић Мухамеда који негде по изласку из касарне условно 100 до 150 метара саопштава Штабу МУП-а да последње војно возило напушта касарну. Ја сам сам са собом онако чисто прокоментарисао реко касни Бркић да напушта последњи, мислећи да сам ја тај последњи био тад. Недуго улица Скојевска тад се звала, овако подуга, пар секунди.

Заменик тужиоца: Колико сте ви били удаљени од круга касарне кад сте чули ту информацију?

Сведок Благоје Станкић: Па неких можда 100-150 метара. После тога десетак секунди, иде се споро, прва евентуално друга брзина. Онда други разговор преко УК

везе саопштава, зове Штаб у којем је господин Илија радио и тражи инструкције, по мени инструкције. Каже дословице „из задњих возила војних се пуца, има рањених, мртвих, шта да радимо“. Ја сад не могу да укључим станицу јер ме, како кажу оно стручни, пресецају, други пролазе, ја не могу да кажем ја „не пуца се, ево ја сам ту“, бар ја не примећујем отворене прозор, нико не пуца у том моменту, ето.

Заменик тужиоца: А Ви лично нисте чули пуцњаву ту?

Сведок Благоје Станкић: Ја не, можда онај иза мене 300 метара или напред 500, ја не могу сада да, него у оном делу где сам ја сада отворен је прозор и ја не примећујем.

Заменик тужиоца: Да ли ви крећете у колону са отвореним прозором или сте тада отварали прозор да би чули?

Сведок Благоје Станкић: Не, не, баш отворен пошто је онако спарно било и ставио сам руку на прозор, десном руком држим волан, мењам брзине, слушамо ја управо и тај сувозач Јасмин. И он се сада изненадио каже „Па где пуца, ко пуца, ја не чујем“ и он не чује.

Заменик тужиоца: Јасмин Имамовић.

Сведок Благоје Станкић: Ја узимам радио станицу микрофон да јавим, а ко то јавља, сад ме више интересује ко то јавља јер мени стварно непознат глас, ја могу да нагађам да ли је то овај, овај, овај, али ту боју гласу који јавља ја једноставно не могу јер највероватније у то свој.

Заменик тужиоца: Тада кад Ви чујете колико сте удаљени од Брчанске Малте?

Сведок Благоје Станкић: Па негде је то било можда на условно 50 метара, не више. Има један са леве стране технички преглед, ту, препознајем једног активног полицајца и поздравим се са њим.

Заменик тужиоца: А колико сте удаљени од касарне у том моменту?

Сведок Благоје Станкић: Па већ смо ми 80% те улице прешли, ако је она, да не кажем километар дуга, значи једно 900 отприлике. Близу сам ја Брчанске Малте, не пуних ја мислим 50 метара и треба да скренем лијево у правцу Бијелине тај пут који излази.

Заменик тужиоца: Можете ли да нам такође испричате сада те детаље у вези са обавештавањем Штаба шта се дешава и каква је реакција била из Штаба, које су речи упућене са једне, а које са друге стране?

Сведок Благоје Станкић: Па брзо је то профункционалисала та веза, ја говорим у своје име, анонимни глас јавља Штабу „из задњих војних возила се пуца, има рањених, мртвих, шта да радимо“, из Штаба повратна „Па ваљда ћете човече пуцати у том“, ето бар тако те две ријечи. Онда једно секунд-двије он се поново јавља као да није разумио поруку из Штаба, пита „нисам чуо, хоћете поновити“, и онда је она друга, да ли је прва

била „ватру на ватру“, а друга је „па ваљда ћете човече пуцати“, е тај редослед и онда је већ почело да пуца, бар ја примећујем пуцање.

Заменик тужиоца: Та прва пуцњава, пошто вам је отворен прозор, како је изгледала по жестини и то, можете ли да опишете?

Сведок Благоје Станкић: Па како да вам кажем, пуца се из свих оружја, ту су разни разни калибри али иза мене.

Заменик тужиоца: Иза Вас?

Сведок Благоје Станкић: Да. Мислим да једно возило неко борбено да ли је ишло и он је дејствовао, већ смо ми скренули са Брчанске лијево према Славиновићима према Бијељини и то војно возило иза мене.

Заменик тужиоца: Када је почела та пуцњава из свих оружја...

Сведок Благоје Станкић: Ма баш из свих оружја.

Заменик тужиоца: Где сте се ви тада налазили са вашим возилом, јесте ли прошли Брчанску Малту?

Сведок Благоје Станкић: Прошо сам можда, има следећи један семафор то је негде на 50 метара од Брчанске Малте.

Заменик тужиоца: Већ сте били измакли у правцу кретања од семафора ка Брчанском Малти?

Сведок Благоје Станкић: Да, да, ту негде.

Заменик тужиоца: У вези са возилом које је возио ваш колега на челу колоне Митровић Срећко, Ви сте говорили о томе да је оно имало ротацију али није имало радио уређај.

Сведок Благоје Станкић: Мислим да није имао радио уређај он, зато сам га и ставио на чело.

Заменик тужиоца: Јесте ли сигурни у те чињенице?

Сведок Благоје Станкић: Бар је нешто говорио, да ли није имо, имо је ротацију али није УК уређај, тако сам га бар разумио, сад јел истина или није, јел он шта чуо, није, не знам то.

Заменик тужиоца: Овај глас који сте Ви чули на радио уређају „на ватру ватром“, „па ваљда ћете пуцати“, говорили сте да је то глас Илије Јуришића, јесте ли сигурни у то да је то глас Илије Јуришића?

Сведок Благоје Станкић: Познајем глас.

Заменик тужиоца: А такође сте говорили да Ви не познајете тај глас који је јављао са терена штабу, па ме занима, колико сте Ви комуницирали са тим командирима овај маневарских јединица, Мехинагић Пашага и тако даље, да ли би познали његов глас?

Сведок Благоје Станкић: Комуницирао јесам уживо, али преко УК везе, не, баш са Пашагом и пар тих колега активних, нисмо имали.

Заменик тужиоца: Познајете такође и Кадру Пекарића. Да ли.

Сведок Благоје Станкић: Познајем, све.

Заменик тужиоца: Да?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: А да ли би могли његов глас да познате?

Сведок Благоје Станкић: Баш тих неких пар људи који су ту били, нисам имао у службеној каријери додирних тачки са УК везом. Они су радили у одређеним организационим јединицама различити канали били, ето игром случаја, баш са тих пар људи нисам имао прилике да радимо на истом каналу.

Заменик тужиоца: У вези те фреквенције на УК везама, ако сте Ви на једном каналу, овај, а друга радио-станица на другом каналу, овај, по природи ствари не можете да се чујете, је ли или можда можете?

Сведок Благоје Станкић: Може ако се пребацимо на одређени канал, ради растерећења мреже.

Заменик тужиоца: Како Ви када имате овај радио-везе и сада треба да комуницирате међусобно радио-везом, је ли постоји претходно неки, нека одлука, неки шифарник, како Ви комуницирате, комуницирате по имену и презимену или шифром или?

Сведок Благоје Станкић: Шифром, шифром, има инструкција како се ко зове, ко је на ком радном месту и коме је какав знак, код.

Заменик тужиоца: Е, како сте Ви закључили да сада када се јавља тај непознати глас, да он баш зове штаб?

Сведок Благоје Станкић: Ја знам лично да је штаб, јер се штаб звао „Триглав“, то бар знам.

Заменик тужиоца: Ви знате која је тада ознака била за штаб?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Заменик тужиоца: То је био „Триглав“?

Сведок Благоје Станкић: Или као дежурна служба, она опсервира све организационе јединице које раде на различитом каналу и иду преко дежурне службе и тачно дежурна служба зна како се зове, је ли.

Заменик тужиоца: Да ли та шифра представља одређену тајну?

Сведок Благоје Станкић: Па не знам да ли.

Заменик тужиоца: Ко њу све може знати?

Сведок Благоје Станкић: Па не баш свако, знају одређени људи који раде у полицији.

Заменик тужиоца: Тај глас који јавља, дакле.

Сведок Благоје Станкић: Он је из полиције, па нормално, из полиције је, не може неко знати треће лице, не може знати ни неко из војске, који смо, наше шифре, полицијске, условно, то је тако, полицијска, овај комуникација.

Заменик тужиоца: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Само тренутак, пре него што завршите, да се надовежем ја на ово питање, кажете да „Триглав“ је значи штаб?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Председник већа: Да ли свако онај ко се јавља, има своју шифру, да би знао штаб ко га зове?

Сведок Благоје Станкић: Па требало би да има.

Председник већа: Да ли сте Ви имали своје називе или шифре?

Сведок Благоје Станкић: Ако ја зовем као полицајац, смо имали своје одређене, своју шифру, они мене препознају да сам ја то тај.

Председник већа: Добро, то лице када сте чули, када каже да пуца, да ли се он представило са неком шифром пре него што је?

Сведок Благоје Станкић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Благоје Станкић: Не, он директно притисне тастер и каже, то, то и то је тако, е, отприлике.

Председник већа: Значи ништа пре тога и после тога није?

Сведок Благоје Станкић: Не и зато је мене и заинтересовало ко је тај, сада.

Председник већа: То, хвала Вам, изволите одбрана.

Адв. Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет Ђорђе. Познајете Ивицу Дивковића?

Сведок Благоје Станкић: Познајем.

Адв. Ђорђе Дозет: Јесте некада са њим комуницирали радио-везом?

Сведок Благоје Станкић: Са радио-везом, не.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли тај глас који сте чули, може да припада Ивици Дивковићу?

Сведок Благоје Станкић: Па, знате шта, овај, могу ја да претпостављам, од свију тих колега које ја знам, да може бити и овај и овај, али директно ја кажем да је Ивици, мислим да не смем, не бих то могао.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли Вам је познато на којој дужности је тада Ивица Дивковић био?

Сведок Благоје Станкић: Хоћете поновити.

Адв. Ђорђе Дозет: Ивица Дивковић, на којој дужности је тада био?

Сведок Благоје Станкић: Тада био?

Адв. Ђорђе Дозет: Тада, да.

Сведок Благоје Станкић: Мислим да је био командир да ли прве или друге маневарске чете.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли Вам је познато где се тада налазио са својом јединицом у том моменту?

Сведок Благоје Станкић: Негде, негде предео Илинчица ја мислим горе, Илинчица, то је један предео који гравитира хајде условно, према Дубравама тамо, према делу.

Адв. Ђорђе Дозет: Где се физички тада налазио, то Вас питам?

Сведок Благоје Станкић: Он?

Адв. Ђорђе Дозет: И где му је смештена јединица била?

Сведок Благоје Станкић: Не знам, то не знам.

Адв. Ђорђе Дозет: Не знате?

Сведок Благоје Станкић: Не знам то.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли можете довршити ову реченицу коју сте почели, па Вас је тужилац прекинуо, са питањем, шта је било са тим војним возилом које наводно дејствује негде иза Вас, док се крећете у колони?

Сведок Благоје Станкић: То војно возило, иза мене?

Адв. Ђорђе Дозет: Да.

Сведок Благоје Станкић: Па, оно дејствује, пробија се, како би се то неким жаргоном рекло и иде иза мене и оно је, ја када сам се искључио у Симин Хану, у нашу ратну станицу, оно је продужило у правцу Пожарнице, односно Бијељине.

Адв. Ђорђе Дозет: Хвала. Ко одређује смене за дежурства у тој канцеларији Меше Бајрића?

Сведок Благоје Станкић: Па први човек, ко ће одредити, начелник.

Адв. Ђорђе Дозет: Има ли име?

Сведок Благоје Станкић: Па начелник, по функцији?

Адв. Ђорђе Дозет: Именом.

Сведок Благоје Станкић: У том је случају Бајрић одређивао.

Адв. Ђорђе Дозет: Бајрић. Да ли то он одређује писмено или усмено?

Сведок Благоје Станкић: Ма не писмено, не писмено, усмено.

Адв. Ђорђе Дозет: Усмено?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви сваки пут када сте дежурали, а причали сте да сте почели дежурати негде тамо половином априла, да ли сте сваки пут дежурали са Илијом Јуришићем?

Сведок Благоје Станкић: Ја мислим да је то можда две, три смене, било је неких попуна, али до 14. маја већином са господином Јуришићем сам дежурао.

Адв. Ђорђе Дозет: Већином?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли можете да нам конкретно кажете, чија је одлука била где ће полицијска возила у колони бити? Да ли сте се Ви, рекли сте да сте Ви рекли Митровићу, ти иди на чело, ја ћу на зачеље, односно овако сте отприлике рекли.

Сведок Благоје Станкић: Да, да.

Адв. Ђорђе Дозет: Моје је било да ставим напред возило службено и позади, што сам ја сматрао да ја треба на зачељу колоне да будем.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Дакле, да ли сте се Ви о томе са неким консултовали?

Сведок Благоје Станкић: Не, то је моја лична.

Адв. Ђорђе Дозет: Ваша лична одлука?

Сведок Благоје Станкић: Моја одлука, да, јер тако иде.

Адв. Ђорђе Дозет: У моменту када се Ви укључујете у колону односно када излазите из касарне, да ли у касарни иза Вас у том делу поред те капије, има још неких возила?

Сведок Благоје Станкић: Ја их нисам приметио, интересантно, ниједно.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви сте изјавили тада на првом саслушању, односно испитивању, да сте након неког времена у ретровизору на неких 150-200 метара видели једно војно возило.

Сведок Благоје Станкић: Баш то возило иза мене, да, баш тако.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли можете сада вратити слику, да ли то возило је било у том делу касарне из које сте Ви изашли, пре него што сте Ви кренули?

Сведок Благоје Станкић: Ја га нисам приметио.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви га нисте приметили?

Сведок Благоје Станкић: Можда је било, али ја.

Адв. Ђорђе Дозет: Ко је одредио смер кретања колоне?

Сведок Благоје Станкић: Војне колоне?

Адв. Ђорђе Дозет: Да.

Сведок Благоје Станкић: Па није се то детаљисало о смеру, јер то је један смер, нема друге алтернативе, Скојевска улица, Брчанска Малта, пут за Бијељину, ту нема сада да је град, па каже, идемо овом маршрутом, идемо овим улицама, пресецам ово, то је директна, што каже, ту уопште нема, да кажемо, куда идемо, којом страном, једноставно, улица, раскрсница, фактички под 90 степени, па се скреће лево и то је то.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви сте говорили о том оперативном штабу. Па сте рекли, да ли дозвољавате да цитирам из записника шта је речено?

Председник већа: Зашто да не?

Адв. Ђорђе Дозет: „Оперативни штаб је формиран од способних кадрова, професионалаца, у смислу неког бољег професионалног деловања“.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Можете ли нам објаснити то, шта то сада по Вама значи?

Сведок Благоје Станкић: Па једноставно то је, сада, најбољи, нормално најбољи и најспособнији, јер преласком, сви кадрови у полицији, када заврше еру своју оду у пензију, они су по неком аутоматизму, резервни овај кадар те куће у којој су радили и нормално да је и дотични господин и сви, са одређеним искуством и знањем, и свугде је то тако, да не кажем и код војске, а код полиције посебно, добри командири, добри начелници, добри шефови, по аутоматизму, они се пребацују у резервни састав да у датом моменту помогну, ако нека ситуација искрсне било која и тако даље.

Адв. Ђорђе Дозет: Рекли сте следећу реченицу: „Не могу ни да потврдим ни да негирам да је Јуришић Илија члан Оперативног штаба. Ни ја нисам имао писмено да сам уствари“.

Сведок Благоје Станкић: Није нико имао писмено, ја не могу да гарантујем да је неко имао, када не знам, али једноставно ја нисам имао, јер се то оно усмено по хијерархији каже, ти ћеш радити, ти ћеш то и то урадиш и тако, то је тако уобичајено било, није писмено било. И рекао сам да је он ангажован у полицију, а отишао је, сада не могу да се сетим, да ли 1989.-1990. године, у пензију, то лично знам.

Адв. Ђорђе Дозет: Рекли сте да сте на путу према Брчанској Малти, дакле низ Скојевску улицу пред Брчанском Малтом, видели два активна и једног резервног полицајца с леве, један полицајац с десне, један колега и да сте се са њима поздравили.

Сведок Благоје Станкић: Јесте, јесте, баш тако.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли су Вам они, сада ћу ја искористити начин питања који Вам је тужилац поставио, по Вама, да ли су они изгледали као полицајци или као припадници некакве оружане формације, која је у заседи, односно која је спремна да нападне ту колону?

Сведок Благоје Станкић: Они не.

Адв. Ђорђе Дозет: Они не?

Сведок Благоје Станкић: Сасвим нормално дежурство, неко им је рекао, наићи ће, да ли колона, да ли није, будите ту, у улози, да не кажем, да пропрате то.

Адв. Ђорђе Дозет: Тада, 22.06.2009. године, на питање једног члана већа, „да ли је било Срба полицајаца који су остали у Тузли након 15.05.1992. године“, Ви сте започели одговор, па као и данас сте прекинути, јер сте рекли, бар пише тако у транскрипту, „па можда је остао већи, био него што“. Да ли данас можете да завршите ту реченицу?

Сведок Благоје Станкић: „Него што је изашао“, отприлике, наставак те реченице, „можда један већи део остао него што је изашао“.

Адв. Ђорђе Дозет: Хвала.

Сведок Благоје Станкић: Можда 15. маја, али већ је касније излазило тих припадника српске полиције.

Адв. Ђорђе Дозет: Дакле, Ви за себе тврдите да сте члан Оперативног штаба на неформалан начин?

Сведок Благоје Станкић: На неформалан начин.

Адв. Ђорђе Дозет: На неформалан начин.

Сведок Благоје Станкић: Шеф је тај који каже где ће шта радити.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте ипак присуствовали неком разговору у том штабу или састанку тог штаба на коме се расправљало о нападу на војску?

Сведок Благоје Станкић: Никада разговор тај није вођен, једном сам био присутан, али је тај био, овај, ја мислим на том састанку баш Дубајић тај, коректан разговор. Знате како се разговара војска и полиција? Ви са своје стране учините све да нема неких испада, да нема пијанчења, овако, онако, полиција ће да је ли ради на пословима јавног реда и мира, да се не напада и тако. То су такви разговори вођени, колико ја знам, а колико не знам, то је сада друго питање.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте некада на неком разговору у штабу или састанку Оперативног штаба, присуствовали када је, када сте информисани или када Вам је говорено да постоје некакви преговори између државног руководства БиХ и државног руководства Србије, односно Савезне Републике Југославије?

Сведок Благоје Станкић: Нисам присуствовао тим разговорима, али знам из поузданих извора и путем медија, да се, да је Председништво тадашње, је ли, СФРЈ, да ли се звала тако, донела одлуку да се до 18. маја, баш 18. маја, понедељак, овај, сва војска ЈНА повуче из Републике Босне и Херцеговине. То је било свима познато, то никаква није била ни тајна, ни.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте некада присуствовали или информисани од стране Ваших претпостављених, односно Вашег претпостављеног, да цивилно руководство Тузле преговара о нечему са војним руководством Тузле?

Сведок Благоје Станкић: Па нисам ја лично присуствовао тим разговорима, ја нисам био ни неки високи функционер, нити се бавим политиком, најмање, то ми је добра страна, да су разговарали, да су били контакти, били су.

Адв. Ђорђе Дозет: А да ли Вас је некада информисао неко о резултатима тих преговора?

Сведок Благоје Станкић: Мене не, јер нема ни потребе, ја сам ту био.

Адв. Ђорђе Дозет: Говорим све о Вама као члану Оперативног штаба.

Сведок Благоје Станкић: Никада није говорено да се треба неко напасти, то бар у мом присуству никада нико није споменуо. Чак је била блажа реторика да се то једном смири, да се неке тензије мало спусте, како бих рекао и да се то заврши у неком политичком, када иде војска, то ја тако доживљавам у то време.

Адв. Ђорђе Дозет: А помињали сте тог 22.06.2009. године и Мату Дивковића.

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Можете рећи овом већу, ко је Мато Дивковић?

Сведок Благоје Станкић: Мато Дивковић је, овај, мени лично био први претпостављени, командир саобраћајне полиције и он је био члан тог штаба, као искусан командир, иначе по струци саобраћајни инжењер, овај, не знам шта бих рекао о њему, сем нешто што је добро.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте тог дана видели Мату Дивковића?

Сведок Благоје Станкић: Мату Дивковића сам видео тачно по изласку из касарне, дошао је заједно са Бркић Мухамедом, једним возилом полицијским, овај, оба у униформи, да. И на оно Бркићево питање, откуд ја ту, Мато се онако мало насмејао, није ништа прокоментарисао, баш ништа, јер смо се погледали, сада да ја објашњавам Бркићу због чега сам овде, а послао ме Меша на пример, Бајрић, први човек. Е тада сам га видео, значи на, условно два, три минута, по изласку из касарне, видео сам баш Мату Дивковића.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте имали тада сазнање да је Мато Дивковић у колони?

Сведок Благоје Станкић: Па не у колони, ја Вама, ха, ја сам рекао.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте разумели питање? Моје питање је, да ли Ви тада имате сазнање да је и Мато Дивковић у тој колони са својим возилом?

Сведок Благоје Станкић: Пошто је он заједно био са Бркићем у касарни и када су јавили да задње возило излази из касарне, шта је, онда вероватно они иду иза њих, не знам, мислим, или су остали тамо, откуд сада ја имам сазнање, немам комуникацију са њима и не знам ни што су дошли, а не знам ни који им је задатак био.

Адв. Ђорђе Дозет: Добро. Да ли познајете Будимира Николића?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: Ко је он и ко је он на дан 15. маја 1992. године?

Сведок Благоје Станкић: Па био је члан штаба, пензионер.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли сте некада дежурали са Будимиром Николићем?

Сведок Благоје Станкић: Са њиме не, ја мислим да он није ни дежурао, он је мало лошијег здравља, он је више шефовао него дежурао.

Адв. Ђорђе Дозет: Извините, нисам чуо.

Сведок Благоје Станкић: Шефовао, како бих рекао.

Адв. Ђорђе Дозет: Шефовао?

Сведок Благоје Станкић: Да.

Адв. Ђорђе Дозет: А шта је он био, који је његов ресор био?

Сведок Благоје Станкић: Па члан штаба, не знам које је задужење имао, није мени никада рекао које је, нити сам ја питао.

Председник већа: Само мало ближе микрофону.

Сведок Благоје Станкић: Које послове радиш. Некада је био високи функционер, био је начелник Центра, значи високу функцију је имао, када је отишао у пензију, овај, отишао је, уствари, у пензију и после је ангажован заједно са осталим кадровима, овај, да буду чланови штаба.

Адв. Ђорђе Дозет: Да ли Ви лично сматрате да постоји било каква разлика између статуса у Оперативном штабу или код Меше Бајрића између овде присутног Илије Јуришића и Будимира Николића?

Сведок Благоје Станкић: Разлика?

Адв. Ђорђе Дозет: Да.

Сведок Благоје Станкић: Не знам у ком смислу разлика, сада ме мало, као ко је способнији, ко није.

Адв. Ђорђе Дозет: По улогама, по улози, по присности и тако даље?

Сведок Благоје Станкић: Можда због позиције коју има, можда је један проценат, Николић је био овај као јачи, тако би се могло рећи.

Адв. Ђорђе Дозет: Јачи од Илије?

Сведок Благоје Станкић: Па због саме улоге, Илија је отишао са једног радног места, он са другог, различита су радна места, по мом овако закључењу, ко је где био на којој позицији. А сада способности и врлине.

Адв. Ђорђе Дозет: Не говоримо о способностима.

Сведок Благоје Станкић: То ја не знам.

Адв. Ђорђе Дозет: Него о Вашем личном виђењу ситуације?

Сведок Благоје Станкић: Па мислим да је Будимир за одређени проценат био јачи, нека се не увреди нико.

Адв. Ђорђе Дозет: Ви сте рекли да је Илија Јуришић у време када је, за време тих дежурстава које је обављао са Вама, овако „па радећи са мном, Јуришић је већину случајева препуштао мени“.

Сведок Благоје Станкић: То је на оном магистралном делу, човек је у пензији, мало старији, у односу на мене и када је то требало да обликујеш збивања у току 24 сата или у току смене, он је, нормално, имао поверења у мене као активног, да ја напишем оно што је чињенично стање, шта се дешава. Ето то је то. Препуштао, не сада, него једноставно, можда једним делом што је сматрао да сам ја активни, а он резервни. Без обзира на то, да ли је имао поверења или није, ја, увек ми је рекао, „де, заврши тај извештај“, шта је било, „документуј, проследи, упознај“ и то је то, чисто полицијски посао.

Адв. Ђорђе Дозет: Рекли сте на почетку да остајете код оног исказа кога сте дали 22.06.2009. године. Да ли се то односи и у оном делу када сте говорили афирмативно о Илији као човеку и припаднику МУП-а?

Сведок Благоје Станкић: Хоћете ме подсетити.

Адв. Ђорђе Дозет: Дакле, говорили сте о њему као о неком ко је максимално позитиван човек био у том добу.

Сведок Благоје Станкић: Баш тако, постоји један, само са оном изјавом, коју је рекао, тада сам променио мишљење, него нисам очекивао баш од њега и можда још да је којим случајем изговорио и Будимир Николић и Марко или Јанко које ја знам, има неких у које ја не бих ни сумњао да би то изговорили, неки људи које ја не доживљавам баш као и свако.

Адв. Ђорђе Дозет: Мислите на ту изјаву „на ватру ватром“ или на неку другу изјаву?

Сведок Благоје Станкић: Не, не, на моју изјаву, ја сам рекао дословце за Илију Јуришића да га познајем дуго, да сам га доживљавао као изузетно способног и објективног човека и то сам ту, тај део изјаве рекао све позитивно до 15. маја, до 19 сати, условно 19 сати.

Адв. Ђорђе Дозет: Дакле, говоримо о тој изјави, не о некој другој изјави?

Сведок Благоје Станкић: Па.

Адв. Ђорђе Дозет: ОК, хвала, немам више питања.

Председник већа: Хвала. Имате Ви? Изволите.

Адв. Вања Дозет: Адвокат Дозет Вања. Да ли је Вама тада 15.05.1992. године био познат породични статус Илије Јуришића?

Сведок Благоје Станкић: Породични?

Председник већа: Статус, да ли сте знали?

Адв. Вања Дозет: Породични статус?

Председник већа: Да ли је ожењен.

Адв. Вања Дозет: Да ли је ожењен, да ли има децу.

Сведок Благоје Станкић: Да, знао сам то од раније, то није никаква тајна, знам да има супругу и знам да има једно дете, да ли има више, не знам, једно знам да има.

Адв. Вања Дозет: Да ли Вам је било познато да је његова супруга Српкиња?

Сведок Благоје Станкић: Јесте.

Адв. Вања Дозет: Јесте?

Сведок Благоје Станкић: Знали смо ми све између себе, ко је, у ком браку, то није никаква тајна.

Адв. Вања Дозет: Хвала. Да ли Вам је било познато да је Илијин син у то време, 15. маја у Београду на Војној академији?

Сведок Благоје Станкић: Е то нисам знао, касније сам сазнао, али тај моменат не, то је већ интима ближа да ја знам где која, чија деца су, где и шта раде, то не знам.

Адв. Вања Дозет: Добро, немам више, хвала.

Председник већа: Мало пре када сте давали исказ и када Вас је испитивао и заменик тужиоца и бранилац, рекли сте, поменули сте Бркић Мехмеда да је он дошао.

Сведок Благоје Станкић: Мухамеда.

Председник већа: Мухамеда, да, Бркић Мухамеда. Јесте знали да ће он доћи тада, јесте имали неко сазнање у вези тога?

Сведок Благоје Станкић: Да ће доћи у касарну?

Председник већа: Да.

Сведок Благоје Станкић: Не.

Председник већа: Како је он био обучен?

Сведок Благоје Станкић: Како?

Председник већа: Је био обучен?

Сведок Благоје Станкић: Мато Дивковић који је са њим, дошао је у униформи, а мислим да је он у маскирној униформи.

Председник већа: Бркић Мухамед? Да ли је он раније носио маскирну униформу, јесте га виђали раније?

Сведок Благоје Станкић: Како мислите раније?

Председник већа: Па раније, током 14., 13., 12. маја.

Сведок Благоје Станкић: Да, да, он је иначе из ресора униформисане полиције, јер је некада био и начелник полиције. Значи, носио је униформу већином и као начелник и тако.

Председник већа: Како сте овде дежурали, како сте рекли и били сте присутни у раду, да ли су пре тога излазиле још неке колоне из, војска уопште, да ли је пролазила кроз, на овај начин, значи да ли је пролазила овим путем преко Брчанске Малте, па преко Скојевске и кроз центар града? Да ли је било неких колона које су пролазиле?

Сведок Благоје Станкић: На који период мислите?

Председник већа: Пре 15. маја?

Сведок Благоје Станкић: Па ја мислим да је пролазила, то није уопште било нешто што би, што је запржено било, војска иде, има и две касарне, једна је у Дубравама, једна је у Скојевској, по потреби иду војна возила, то је уобичајено било и пре и.

Председник већа: Да ли се сећате можда, када је изашао пиротски батаљон?

Сведок Благоје Станкић: Не. Ја врло мало знам о делу касарне и структуру и ко одлази и ко одлази, само знам да је први човек био Дубајић и спомињао се у чину потпуковника, је ли, и потпуковник други је био Момир Зеца, само ту двојицу знам да су високи војни функционери, сем једног поручника, он је водио војну полицију и врло мало сам ја.

Председник већа: Кажете да сте радили извештаје после Ваших дежурстава. Да ли је то била обавеза да се уради извештај у року?

Сведок Благоје Станкић: Јесте, обавеза, то је садржај посла на којем радите, разноврзне информације су стизале и сада то треба, овај, документовати.

Председник већа: Хајде да мало разјаснимо ту Вашу улогу. Добијате информације, која је Ваша улога била у том дежурству, шта је Ваша била улога?

Сведок Благоје Станкић: Скупљање информација и прослеђивање шефовима, Меши Бајрићу, кажемо, десило се то и то ту, е он сада као шеф, нормално, по тој

хијерархији одлучује, шта се треба предузети. То је једно класично оперативно дежурство, скупљање разноразних информација, и од грађана и од стране овог, било ко да има потребу да.

Председник већа: Да ли сте имали неку другу улогу, јесте могли да дајете неке савете тим јединицама које се налазе?

Сведок Благоје Станкић: Не, не.

Председник већа: Саветодавну никакву улогу?

Сведок Благоје Станкић: Не, нисам био у тој позицији.

Председник већа: Јесте могли да дајете неко наређење?

Сведок Благоје Станкић: Па добро, нека ситна наређења, условно, шта сада, али обично се информише неко од претпостављених, ипак неко преко Меше Бајрића, кров је то све ишло.

Председник већа: Пре овог 15. маја 1992. године, да ли је полиција икада давала овакво обезбеђење за излазак или пролазак било које јединице кроз Тузлу? Да ли се сећате?

Сведок Благоје Станкић: Мислим да није било потребе, овај, свака војна јединица има своју пратњу, војну полицију. Ми само смо давали испомоћ на њихов захтев ако треба негде да се блокира раскрсница да их пропусти.

Председник већа: Да ли мислите да је ово 15. маја била испомоћ?

Сведок Благоје Станкић: Ова у којој сам ја био? Па, јесте, била је испомоћ, баш тако.

Председник већа: Кажете, када сте чули „на ватру ватром“ и како сте рекли, ваљда ћете да пуцате, кажете, онда је почео плотун, почело је каже да пуца са свих страна.

Сведок Благоје Станкић: Да, пуца се, нормално.

Председник већа: Колико је трајало то пуцање, да ли се сећате?

Сведок Благоје Станкић: Сада, пошто сам се одмицао од Брчанске Малте, пуцање је било и када сам изашао, када сам уствари на седам километара од Брчанске Малте – Симин Хан ту сам се искључио из колоне, овај, доле је била нека детонација, мислим да је цистерна нека горела, пламен је био висок на десетине метара и да је, овај, да су биле страшне детонације, вероватно нека муниција је била запакована у возилима, да је то од контакта та запаљива, то је буквално.

Председник већа: Јесте Ви познавали можда, да ли је у резервном саставу полиције, Зарић Живка?

Сведок Благоје Станкић: Хоћете поновити.

Председник већа: Живко Зарић.

Сведок Благоје Станкић: „3“?

Председник већа: „3“.

Сведок Благоје Станкић: Не.

Председник већа: Он је јуче био овде као сведок и он је изјавио да је 20 минута пре него што су возила дошла до Брчанске Малте, чуо пуцање. Ви сада кажете да није било никаквог пуцања, него да је само, да Ви нисте чули, а да је после одмах.

Сведок Благоје Станкић: Ја нисам чуо, по изласку из касарне и идући Скојевском улицом, ја нисам чуо.

Председник већа: Колико Вама треба да стигнете од изласка из касарне до Брчанске Малте?

Сведок Благоје Станкић: Па у колони у којој смо ми ишли, врло споро, неких петнаестак минута, не може пре, иде се споро, ако се то иде у колони онаквој, а ако се иде нормално, гас и за три минута можеш прелетети Скојевску.

Председник већа: Рекли сте исто да Ваш претпостављени може да промени смене, значи да може да Вас позове усмено да дођете, да. Јесу раније постојале те међусмене од два сата? Ви кажете да је била смена до 19 и од 19 до 7 ујутру, те две. Да ли сте Ви икада имали неку међусмену да сте Ви ишли, на пример, од 2 поподне, од?

Сведок Благоје Станкић: Не, класично је било оно, 07-19 и 19-07, четворобригадни систем. Изузетно, ако неко из здравствених разлога или неке потребе, није могао доћи, нађе му се замена, то је стандардно било, али неке међусмене, није уобичајено.

Председник већа: Има ли неких питања? Чланови већа? Изволите, имате ли Ви питања? Не. Нема више питања.

За данашњи долазак како сте дошли из Бијељине, је ли тако?

Сведок Благоје Станкић: Приватним аутом.

Председник већа: Ви сте тражили 50 ЕУР-а. Ови наши су прерачунали да је за Ваш долазак 5.685 динара?

Сведок Благоје Станкић: Они рачуни горива и путарине.

Председник већа: Они су то израчунали 5.685, добро.

Сведок за данашњи приступ у суд за гориво и путарине захтева накнаду трошкова, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведоку Станкић Благоју исплатити износ од 5.685,00 динара.

Хвала Вам што сте дошли, слободни сте, можете да идете.

Сведок Благоје Станкић: Довиђења.

Председник већа: Како до сада, довиђења, Митровић Срећко није приступио, ми смо данас завршили са предвиђеним испитивањем сведока.

Е сада, овако, имамо у међувремену, Ви сте предложили да се овај Митровић Срећко испита. Да ли остајете при том предлогу и даље или је могуће да се прочита његов исказ са читањем исказа и других сведока? Колико знам, одбрана је била сагласна на почетку да се сви они сведоци који су испитани од стране судског већа, које је било претходно у овом поступку, прочитају. Ви сте имали предлог да се саслуша Митровић Срећко. Да ли имате предлог за овог сведока кога нисмо прошли пут испитали из Босне и Херцеговине, који се налази у притвору, зна се о коме је реч? Да ли остајете при предлогу да се он испита или не? То Вас питам само ради тога, да бисмо знали како да се организујемо, за наставак поступка.

Заменик тужиоца: Што се тиче предложеног сведока Митровић Срећка, извештаја где се указује да је он болестан и можда неће бити уопште у прилици да дође, ја сам сагласан да се исказ овог сведока прочита са главног претреса из претходног поступка од 27. априла 2009. године.

У вези са предложеним сведоком, само моменат, Младеновић Зораном, он се појавио пред Судом Босне и Херцеговине у видеоконференцијској вези и тврдио да има одређена застрашивања пред његово сведочење, па је тражио заштиту. Ја сам предложио да се одређена заштита да овом сведоку и мислим да веће још није одлучило по том предлогу, а сведок је био изричит од кога долази њему претња. А то је од лица која пред овим судом је саслушано у својству сведока и присуствује сваком главном претресу, он када га је видео, он је рекао да долазе претње од њега, па сам ја у тој заштити предложио да се то лице искључи са главног претреса када буде овај Младеновић Зоран сведочио. Тако да остао бих датом предлогу да се Младеновић Зоран позове и испита у својству сведока, с тим што би му се претходно доделиле мере процесне заштите које сам предложио, као и једна од тих мера подразумева да том главном претресу, када буде сведочио овај сведок, не буде присутан овде сада такође присутни Синан Алић. Ево толико.

Председник већа: Што се тиче предлога који је уствари доказа које је поднело Тужилаштво, добили сте га јуче, то је скица она која, може ли сада одбрана да се определи у вези тога?

Адв. Ђорђе Дозет: Да. Да би, бар ја тако тумачим Законик о кривичном поступку, да би нешто представљало доказ, прво морали би да знамо, од чега потиче, од кога потиче, у коју сврху је учињено и са друге стране, шта се са тим доказује. То је

нови Законик о кривичном поступку на снази, сваки доказ који предлажемо, морамо да образложимо шта се са њим доказује. Веродостојност овога, ако се може назвати скица или не знам како бих то назвао, можемо упоредити простим гледањем оне карте коју веће има, те локације. Дакле, да видимо куда се то креће према Бијељини, да ли је то паралелна улица са Скојевском, дакле, масу некаквих детаља који су различити од онога што смо до сада видели, не у изјавама, него у материјалној документацији, од рецимо, положаја некаквог оклопног возила, положаја улица и свега осталог, положаја зграда и свега тога. Дакле, не знам шта доказујемо, али то је иста ствар као и са оним доказима, оним ЦД-овима које смо раније добили, на једном од та три ЦД-а постоји снимак некаквог снајперисте, који стоји на некој дрвеној конструкцији, нити знамо где је та дрвена конструкција, ко је тај снајпериста, ни када је то снимано, али ако дође до тога да ово веће изводи то као доказ, релевантан доказ, онда ћемо доставити ми доказе о томе, где је то настало и када је то снимано и ко је снимао и поводом чега. За један музички спот то је снимано четири године након овог догађаја. И ако је то доказ, онда доиста не знам шта да кажем.

Што се тиче овога што је колега тужилац малопре рекао, ми смо такође сагласни да се исказ Митровића прочита. Ми немамо ништа против ни да се саслуша овај Младеновић, односно испита и овај Младеновић или Млађеновић, сада више не знам ни како се зове, да му се да не знам каква заштита, апсолутно немамо ништа против. Али желим да коментаришем. Он није рекао да је имао претње личне од било кога, него да је овај човек који присуствује сваком суђењу, у изјави за штампу поводом тог сведочења, у најави тог суђења рекао да се ради о сведоку који је на издржавању казне у Зеници због педофилије. Да ли је то неистина, да ли колега тужилац има доказ да то није истина или треба да доказујемо ми због чега се тај човек налази на издржавању казне? И ако је то претња, онда му дајте било какву заштиту и ми смо сагласни са било каквом заштитом, дакле немамо резерву никакву према томе.

Председник већа: Добро, како смо схватили да се нико не противи саслушању сведока Младеновић Зорана, онда ћемо данашњи главни претрес да прекинемо.

Наставак ћемо заказати за: 17. и 18. септембар 2013. године у 9 часова и 30 минута, судница 4, то је присутнима саопштено, па их не позивати.

У вези ове процесне заштите, то ће веће одлучити, па ћемо онда сазнати да ли ће овај сведок бити саслушан 17. или 18. септембра.

Што се тиче читања, у том, ова два дана када будемо имали заказан претрес, прочитаће се и сви ови докази за које сте сагласни да се прочитају. Ако има неких нових предлога који до сада нису изнесени, у међувремену можете да их изнесете, да би могли да се организујемо за та два дана, ако постоји неки нови сведок, ако постоји нешто што до сада није речено.

Значи видимо се 17. и 18. септембра. Изволите.

Адв. Ђорђе Дозет: Господине председниче, ми бисмо били врло заинтересовани да ово веће у овом саставу, чује непосредне исказе свих оних сведока који су у решењу Кж Апелационог суда. Међутим, сматрамо да ће професионалност овде да победи и да заиста немамо потребе, односно наше је од првог дана, наш став је да се убрза

поступак и да се што пре приводи крају, дакле, даћемо сагласност да се прочитају и ти искази.

Председник већа: Ви сте и рекли да сте сагласни да се читају.

Адв. Ђорђе Дозет: Да.

Председник већа: Ми смо извели само оне доказе за које сте рекли да би желели непосредно да их чујемо, то смо извели. Ако имате нешто да се изјасните и за ове друге.

Адв. Ђорђе Дозет: Дајемо сагласност и за те сведоке.

Председник већа: Сви су они читани и пред прошлим већем. Добро, ако нема нико ништа да дода, завршено у 10 часова и 47 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА